

bleven dreven. Jeg tvivler ikke om, at man indenfor Arbejdsraadet har de nødvendige Kræfter til Raadighed, som kunne udføre dette Arbejde, men jeg vilde ønske, at Tempoet kunde blive en Smule hurtigere og ikke mindst af Hensyn til, at den højtærede Minister har antydet, at man muligvis paa Grundlag af de Undersøgelser, der maatte komme frem, kunde vente Forslag fra hans Side. Ministeren har ganske vist erklæret, at man kan vente Forslag, men han har gjort sin Stilling afhængig af, hvorledes de Undersøgelser, der maatte fremkomme, se ud, og det er dog en Tanke, der er dog lidt Sul paa det Ben, synes jeg, som den højtærede Minister her har fremlagt for os. Jeg vil derfor henstille, at det bliver paalagt dem, der faa med Sagen at gøre, at gennemføre denne Undersøgelse saa hurtigt som muligt, for at vi kunne naa at faa Forslag frem under den nuværende Minister. Hvordan den efterfølgende bliver, vide vi ikke, og den nuværende har altsaa stillet et Forslag i Udsigt.

Ved Behandlingen af Forslaget i Fjor, blev der nedsat et Udvalg. Det var ikke et Udvalg, som paatog sig et strengt og stærkt Arbejde, men det rettede dog en Henstilling til Ministeriet om, at det vilde foranledige, at der paa Blanketterne til den paatænkte Industritælling maatte blive optaget et Spørgsmaal om, hvorledes Arbejdstiden var i de forskellige Fag. Det er mig bekendt, at man fra Ministeriets Side har taget Hensyn til denne Henstilling, som skete fra Udvalget, og der er da stillet Spørgsmaal til Industrikerne paa de Blanketter, der ere udgaaede til de forskellige Virksomheder. Det er mig ikke bekendt, hvorvidt der endnu foreligger noget endeligt Resultat af denne Undersøgelse, men uagtet det er sent hen paa denne Eftersamling, at dette Forslag kommer til Behandling, vil jeg henstille til den højtærede Minister, om det ikke kunde lade sig gøre, at der, naar Udvalget bliver nedsat — jeg gaar nemlig ud fra, at der bliver nedsat Udvalg — straks af dette stilles Forespørgsel til Ministeriet, og at Udvalget straks faar de Oplysninger, som maatte foreligge. Det har Interesse for Folk, der beskæftige sig med disse Ting, ikke alene Arbejderne, men ogsaa andre, Socialpolitikere, at vide, hvorledes det staar med Arbejdstiden her i Landet. Jeg tør gaa ud fra, at der foreligger Oplysninger, og at det Materiale er saa vidt bearbejdet, at det kan være til Nytte ved fremtidige Studier af dette Spørgsmaal.

Dette har jeg ønsket at føje til de Udtalelser, der ere fremkomne fra det ærede Medlem for Aarhus (Samuelson), og jeg vil saa i det hele anbefale, at Forslaget maa møde den størst mulige Velvilje, saa at vi ret snart kunne komme til i Realiteten at beskæftige os med en Forkortelse af Arbejdstiden ved Lov.

Der er saavel denne Gang som andre Gange henvist til, at det ikke gik an at lovgive om Arbejdstiden for voksne Arbejdere, og man har henvist til, at det navnlig maatte være Arbejdernes og Arbejdsgivernes Organisationer, der maatte forhandle om Sagen og se at komme til Rette. Jeg har før tilladt mig at paapege, at Spørgsmaalet om Arbejdstid undertiden kan fremkalde ret haarde Rivninger, stærke Kampe mellem de to Faktorer i Produktionen, og det er ikke helt udelukket, at den Omstændighed, at man fra Lovgivningens Side overfor det Spørgsmaal har stillet sig saa døv og saa blind, som man faktisk har, kan bevirke, at vi, inden vi faa et Lovforslag, kunne naa at se ret omfattende Kampe netop paa Arbejdstidsspørgsmaalet. Jeg tror, at Lovgivningen gjorde klogt i at gøre sit til at afværge den Slags Kampe, for det er med Rette, at Arbejderne fremsætte Kravet om en forkortet Arbejdstid. Og Lovgivningsmagten kan ved at manøvrere klogeligt maaske hindre Standsninger i Erhvervslivet, som ellers mulig ikke kunne undgaaes. Jeg mener, at man ikke vedblivende kan stille sig paa den Maade, man gør, idet man viser dette Lovgivningsarbejde fra sig. Og vi lade os aldeles ikke afficere af de overlegne eller mindre velvalgte Udtalelser om Paradeheste osv. Det har man kaldt alle vore Forslag, men det har vist sig, at det er lykkedes for Socialdemokraterne alligevel at faa Ørenlyd for vore Krav. Den Slags Ungdommeligheder tage vi os let, de afficere ikke Socialdemokratiet. Det er et Parti, som bestaar ogsaa under Anvendelsen af den Slags Kritik, som visse ærede Medlemmer og Medborgere finde for godt at fremsætte.

Birck: Det ærede Medlem, som nu satte sig, sagde, at man havde baade været døv og blind overfor Ønsket om lavere Arbejdstid. Dertil maa jeg sige, at jeg netop har hævdet de Steder, hvor man maatte begynde, nemlig de Virksomheder, hvor der er kontinuerlig Drift, og at man bør begynde med en Lov om Papirfabrikker, Raffinaderier og Spritfabrikker; der er heri saare liden Blindhed og Døvhed. Det